

วิธีการสอนไตรยางศ์แก่ผู้เรียนภาษาไทยชาวต่างประเทศ

Method for Teaching ‘Triyang’: The Three Classes of Thai Consonants to Non-Thai Speakers Learning the Thai Language

จอมขวัญ สุทธินนท์*

Jomkwan Sudhinont*

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University

E-mail: jomkwan.sud@psu.ac.th

Received: April 1, 2024; Revised: October 22, 2025; Accepted: October 22, 2025

บทคัดย่อ

บทความวิชาการเรื่องวิธีการสอนไตรยางศ์แก่ผู้เรียนภาษาไทยชาวต่างประเทศฉบับนี้เรียบเรียงขึ้นเพื่อนำเสนอวิธีการสอนให้ผู้เรียนภาษาไทยชาวต่างประเทศจำแนกไตรยางศ์หรืออักษรสามหมู่ตามแนวคิดการสร้างคำเพื่อช่วยความจำจากอักษรตัวแรกของแต่ละคำ (Acronym) โดยผนวกความรู้ด้านภาษา 2 ด้านเข้าด้วยกันดังนี้ 1. ความรู้ด้านหลักภาษาไทยซึ่งก็คือการจำแนกอักษรไทยจำนวน 44 ตัวตามพื้นเสียงของพยัญชนะ ได้แก่ 1) อักษรสูงซึ่งมีพื้นเสียงเป็นเสียงวรรณยุกต์จัตวา 2) อักษรกลางซึ่งมีพื้นเสียงเป็นเสียงวรรณยุกต์สามัญ และ 3) อักษรต่ำซึ่งมีพื้นเสียงเป็นเสียงวรรณยุกต์สามัญ ร่วมกับ 2. ความรู้ด้านภาษาศาสตร์ภาษาไทยซึ่งก็คือการอธิบายเสียงของพยัญชนะต่าง ๆ จากลักษณะของเสียงและฐานกรณ์ ได้แก่ 1) หน่วยเสียงพยัญชนะต้นระเบิด ไม่ก้อง มีลม 2) หน่วยเสียงพยัญชนะต้นระเบิด ไม่ก้อง ไม่มีลม 3) หน่วยเสียงพยัญชนะต้นระเบิด ก้อง ไม่มีลม 4) หน่วยเสียงพยัญชนะต้นเสียดแทรก 5) หน่วยเสียงพยัญชนะต้นครี้งสระ 6) หน่วยเสียงพยัญชนะต้นนาสิก 7) หน่วยเสียงพยัญชนะต้นข้าง และ 8) หน่วยเสียงพยัญชนะร้าว

ผู้สอนใช้หน่วยเสียงต่าง ๆ จากถ้อยคำภาษาอังกฤษ คือ ketchup fish ในการสอนอักษรสูงและอักษรต่ำคู่ ถ้อยคำ good job ในการสอนอักษรกลาง และถ้อยคำ yawning lemur ในการสอนอักษรต่ำเดี่ยว ซึ่งง่ายต่อการจดจำในแง่ของไตรยางศ์ คู่ขนานไปกับความรู้เรื่องลักษณะและหน้าที่ของหน่วยเสียงต่าง ๆ ในแง่ของสัทศาสตร์ อันนำไปสู่การเรียนการสอนสระเสียงสั้นและสระเสียงยาวซึ่งสัมพันธ์กับคำเป็นและคำตายต่อไปได้ในอนาคต

คำสำคัญ: ไตรยางศ์; ผู้เรียนชาวต่างประเทศ; ภาษาไทย; วิธีการสอน

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจำสาขาวิชาสังคม วัฒนธรรม และการพัฒนามนุษย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

* Asst.Prof.Dr.. Department of Society, Culture, and Human Development, Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University,

E-mail: jomkwan.sud@psu.ac.th

Abstract

This academic article titled “*Methods for Teaching Thai Consonant Classes (Triyāṅ) to Foreign Learners of Thai*” aims to present an instructional approach for helping foreign learners of Thai distinguish among the three consonant classes (high, middle, and low) through the use of word-formation mnemonics based on acronyms. The method integrates two areas of linguistic knowledge: (1) Thai grammar, which involves classifying the 44 Thai consonants according to their inherent tones — namely, high-class consonants with a rising tone (chattawa), middle-class consonants with a mid-tone (saman), and low-class consonants with a mid-tone; and (2) Thai phonetics and phonology, which explains the characteristics and articulation points of consonant sounds. These include: (1) voiceless aspirated stops, (2) voiceless unaspirated stops, (3) voiced unaspirated stops, (4) fricatives, (5) semivowels, (6) nasals, (7) laterals, and (8) trills.

In teaching, English lexical sets are used as mnemonic aids: “*ketchup fish*” for high and low paired consonants, “*good job*” for middle-class consonants, and “*yawning lemur*” for single low consonants. These phrases facilitate memory retention in identifying consonant classes while reinforcing understanding of sound characteristics and articulatory functions. This integrative approach lays the foundation for subsequent instruction on short and long vowels, as well as distinctions between *live* and *dead syllables*, contributing to a more systematic and effective learning process in Thai phonetics.

Keywords: Method for teaching; Non-Thai Speakers; Thai language; Three classes of Thai consonants

บทนำ

ภาษาไทยเป็นภาษาวรรณยุกต์ (Tonal language) ซึ่งหมายถึง ภาษาที่มีเสียงระดับสูงต่ำที่เกิดจากการตั้งตัว-การหย่อน และความบาง-ความหนาของเส้นเสียง เสียงวรรณยุกต์สัมพันธ์กับความหมาย เนื่องจากคำที่มีเสียงวรรณยุกต์ต่างกันส่งผลให้ความหมายของคำต่างกันด้วย (Sakdechayon, Songsira, & Buranasombat, 1983, p. 49) แม้การสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศจะไม่ได้ลงรายละเอียดเกี่ยวกับประเด็นด้านระบบเสียงภาษาไทย อย่างไรก็ตาม หากผู้เรียนภาษาไทยชาวต่างชาติมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับระบบเสียงภาษาไทย ย่อมจะนำไปสู่ ทักษะการอ่าน การออกเสียง เพื่อการพูดและการฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เนื่องจากความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับระบบเสียงภาษาไทยส่วนหนึ่งเป็นความรู้ด้านหลักภาษาไทย (Principles of the Thai Language) ที่ไม่ใช่ลักษณะสากลทางภาษาที่เรียนรู้ได้อย่างความรู้ด้านภาษาศาสตร์ภาษาไทย (Thai Linguistics) ซึ่งก็คือความรู้เรื่องไตรยางศ์อันสัมพันธ์โดยตรงกับวรรณยุกต์ ดังนั้น ผู้เรียนภาษาไทยชาวต่างประเทศที่มีความรู้เรื่องไตรยางศ์จะสามารถอ่าน วิเคราะห์รูปคำจากการอ่าน ทำให้ออกเสียง พุด และฟัง เสียงวรรณยุกต์ไทยซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการสื่อ ความหมายไตรยางศ์ คือ อักษร 3 หมู่ มีปรากฏ ในแบบเรียนหนังสือภาษาไทยมานาน แม้ไม่มีเหตุผลในการจำแนกอักษรออกเป็น 3 หมู่ อย่างชัดเจน แต่มีข้อสันนิษฐานว่าเป็นเนื่องจากอักษรแต่ละหมู่เสียงต่างกัน อักษรหมู่หนึ่งเสียงก้อง อักษรหมู่หนึ่ง เสียงไม่ก้องและไม่มียกเว้นตาม และอักษรหมู่หนึ่งเสียงไม่ก้องและมีกลุ่มลมตาม (Phanthumetha, 2017. pp. 76 - 78) โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นเสียงของอักษรแต่ละหมู่ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้การผันวรรณยุกต์ ต่างกัน

ผู้สอนจำเป็นต้องใช้ความรู้ด้านหลักภาษาไทยร่วมกับภาษาศาสตร์ภาษาไทยเพื่อการสอนวรรณยุกต์ แก่ผู้เรียนชาวต่างประเทศ เนื่องจากความรู้ด้านหลักภาษาไทยมีรายละเอียดความรู้เรื่องไตรยางศ์หรืออักษร 3 หมู่ ได้แก่ อักษรสูง อักษรกลาง และอักษรต่ำ ซึ่งไม่ปรากฏในความรู้ด้านภาษาศาสตร์ภาษาไทย ขณะที่ภาษาศาสตร์ภาษาไทยมีรายละเอียดการอธิบายเสียงของพยัญชนะต่าง ๆ ได้จากลักษณะของเสียง และฐานกรณ์ (Place of articulation) ซึ่งก็คืออวัยวะในการออกเสียง เหตุผลดังกล่าวจึงเป็นความท้าทาย ของผู้สอนภาษาไทยแก่ผู้เรียนชาวต่างประเทศที่จะสอนให้ผู้เรียนจำและเข้าใจไตรยางศ์ อันนำไปสู่การสอน เสียงสั้นและสระเสียงยาวซึ่งสัมพันธ์กับคำเป็นและคำตายต่อไปได้ในอนาคต

ด้วยความสำคัญของการสอนไตรยางศ์แก่ผู้เรียนภาษาไทยชาวต่างประเทศ ผู้เขียนจึงนำเสนอวิธีการ สอนให้ผู้เรียนภาษาไทยชาวต่างประเทศ จำแนกไตรยางศ์ หรืออักษรสามหมู่ โดยผนวกความรู้ด้านหลัก ภาษาไทยร่วมกับภาษาศาสตร์ภาษาไทย ในบทความวิชาการเรื่อง “วิธีการสอนไตรยางศ์แก่ผู้เรียนภาษาไทย ชาวต่างประเทศ” ฉบับนี้

เนื้อหา

ไตรยางศ์หรืออักษร 3 หมู่ ได้แก่ อักษรสูง อักษรกลาง และอักษรต่ำ เป็นการจำแนกหมู่ของอักษรไทย 44 ตัว ผู้สอนสามารถใช้แนวคิดหลักภาษาไทยซึ่งมีส่วนสัมพันธ์กับพื้นเสียงวรรณยุกต์เพื่อให้ผู้เรียนภาษาไทย ชาวต่างประเทศจำตัวอักษรต่าง ๆ ของอักษร 3 หมู่ หรือใช้แนวคิดภาษาศาสตร์ภาษาไทยเรื่องลักษณะ ของเสียงและฐานกรณ์ เพื่อให้ผู้เรียนภาษาไทยชาวต่างประเทศเข้าใจและจำตัวอักษรต่าง ๆ ของอักษร 3 หมู่ ดังนี้

1. วิธีการสอนไตรยางศ์แก่ผู้เรียนภาษาไทยชาวต่างประเทศตามแนวคิดหลักภาษาไทย

เทคนิคการจำอักษร 3 หมู่ ที่ผู้สอนภาษาไทยแก่ผู้เรียนชาวต่างประเทศใช้ได้ มีลักษณะเช่นเดียวกับ ที่ผู้สอนภาษาไทยสอนแก่ผู้เรียนภาษาไทยชาวไทย คือ การให้จำถ้อยคำในภาษาอังกฤษที่ประกอบด้วย หน่วยเสียงพยัญชนะต้นสอดคล้องกับหน่วยเสียงพยัญชนะต้นในภาษาไทยตามอักษรแต่ละหมู่ การให้ผู้เรียน

ชาวต่างประเทศจดจำอักษร 3 หมู่เป็นถ้อยคำในภาษาอังกฤษ ก็เพราะถ้อยคำที่ผู้เรียนชาวไทยจดจำเพื่อการเรียนรู้ไตรยางค์อาจไม่เหมาะสำหรับผู้เรียนภาษาไทยชาวต่างประเทศ เนื่องจากผู้เรียนชาวต่างประเทศยังไม่เข้าใจความหมายของถ้อยคำเหล่านั้นอย่างถ่องแท้ จึงอาจตั้งคำถามถึงความไม่สมเหตุสมผลของถ้อยคำเหล่านั้น เช่น ถ้อยคำที่ผู้เรียนชาวไทยจดจำเพื่อการเรียนรู้อักษรสูงที่ว่า “ผีฝากถุงข้าวสารให้ฉัน” ว่าเหตุใดผีจึงต้องฝากถุงข้าวสารให้ฉัน หรือถ้อยคำที่ผู้เรียนชาวไทยจดจำเพื่อการเรียนรู้อักษรกลางที่ว่า “ไก่จิกเด็กตายบนปากโอ่ง” ว่าเหตุใดเพียงไก่จิกจึงนำไปสู่ความตายได้ และเหตุใดเด็กที่ถูกไก่จิกจึงต้องไปตายที่ปากโอ่ง ดังนี้ เป็นต้น

นอกจากเหตุผลด้านความหมายของถ้อยคำที่ผู้เรียนชาวไทยใช้จดจำเพื่อเรียนรู้ไตรยางค์แล้ว ผู้เรียนภาษาไทยชาวต่างประเทศยังอาจไม่มีความรู้เกี่ยวกับพื้นเสียงของพยัญชนะหมู่ต่าง ๆ อย่างเพียงพอ จึงอาจทำให้ออกเสียงถ้อยคำในภาษาไทยเหล่านั้นคลาดเคลื่อน นำไปสู่ความสับสนในการจำแนกหมู่ของอักษรได้อีกด้วยการสร้างคำเพื่อช่วยความจำจากอักษรตัวแรกของแต่ละคำ (Acronym) เป็นเทคนิคในการช่วยจำ (Mnemonic device) เทคนิคหนึ่ง โดยผู้สอนนำอักษรตัวแรกของแต่ละคำที่ต้องการให้ผู้เรียนภาษาไทยชาวต่างประเทศจำมาเน้นคำใหม่ที่มีความหมาย (Saekow, 2016, p. 272)

ดังนั้นผู้เขียนจึงนำเสนอถ้อยคำในภาษาอังกฤษที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นในภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับหน่วยเสียงพยัญชนะในภาษาไทย โดยจำแนกเป็นอักษร 3 หมู่ ได้แก่ อักษรสูง อักษรกลาง และอักษรต่ำ และแสดงความสัมพันธ์ระหว่างถ้อยคำกับหน่วยเสียงและพยัญชนะต้นภาษาไทย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 อักษรสูง

ถ้อยคำในภาษาอังกฤษที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงพยัญชนะต้นที่สอดคล้องกับหน่วยเสียงพยัญชนะต้นในภาษาไทยของอักษรสูง คือ ketchup fish (Juyaso, 2017, p. 43) ดังนี้

ตารางที่ 1 อักษรสูง: ความสัมพันธ์ระหว่างถ้อยคำกับหน่วยเสียงและพยัญชนะต้นภาษาไทย

ถ้อยคำ	k	e	t	ch	u	p	f	i	s	h
หน่วยเสียง	/kh/	-	/th/	/ch/	-	/ph/	/f/	-	/s/	/h/
พยัญชนะต้น	ข	-	ถ	ฉ	-	ผ	ฟ	-	ส	ห
			ฐ						ศ	
									ษ	

ถ้อยคำ ketchup fish ซึ่งเป็นภาษาอังกฤษ มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้น 7 หน่วยเสียง สอดคล้องกับหน่วยเสียงพยัญชนะต้นในภาษาไทยของอักษรสูง 7 หน่วยเสียง ซึ่งมีพื้นเสียงเป็นเสียงวรรณยุกต์จัตวา (Rising tone) โดยสังเกตได้จากชื่อของพยัญชนะพยางค์แรกที่ออกเสียงด้วยวรรณยุกต์จัตวา เช่น ข [khǎw khàj] และ ถ [thǎw thǔŋ] เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างพยัญชนะในถ้อยคำภาษาอังกฤษดังกล่าวกับหน่วยเสียงและพยัญชนะต้นภาษาไทย ดังนี้

1.1.1 หน่วยเสียง /kh/ สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ข [khǎw khàj]

1.1.2 หน่วยเสียง /th/ สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ถ [thǎw thǎn] และ ฐ [thǎw thǎan]

1.1.3 หน่วยเสียง /ch/ สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ฉ [chǎw chǐn]

1.1.4 หน่วยเสียง /ph/ สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ผ [phǎw phǐn]

1.1.5 หน่วยเสียง /f/ สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ฟ [fǎw fǎa]

1.1.6 หน่วยเสียง /s/ สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ส [sǎw sǎa], ศ [sǎw sǎa-laa] และ ษ [sǎw ruu-sǐi]

1.1.7 หน่วยเสียง /h/ สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ห [hǎw hǐp]

1.2 อักษรกลาง

ถ้อยคำในภาษาอังกฤษที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงพยัญชนะต้นที่สอดคล้องกับหน่วยเสียงพยัญชนะต้นในภาษาไทยของอักษรกลาง คือ good job (Juyaso, 2017, p. 42) ดังนี้

ตารางที่ 2 อักษรกลาง: ความสัมพันธ์ระหว่างถ้อยคำกับหน่วยเสียงและพยัญชนะต้นภาษาไทย

ถ้อยคำ	g	o	o	d	j	o	b
หน่วยเสียง	/k/	-	-	/d/	/c/	/ʔ/	/b/
				/t/			/p/
พยัญชนะต้น	ก	-	-	ด	จ	อ	บ
				ต			ป

ถ้อยคำ good job ซึ่งเป็นภาษาอังกฤษ มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้น 7 หน่วยเสียง สอดคล้องกับหน่วยเสียงพยัญชนะต้นในภาษาไทยของอักษรกลาง 7 หน่วยเสียง ซึ่งมีพื้นเสียงเป็นเสียงวรรณยุกต์สามัญ (Mid tone) โดยสังเกตได้จากชื่อของพยัญชนะพยางค์แรกที่ออกเสียงด้วยวรรณยุกต์สามัญ เช่น ก [kǎw kàj] และ ด [dǎw dèk] เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างพยัญชนะในถ้อยคำภาษาอังกฤษดังกล่าวกับหน่วยเสียงและพยัญชนะต้นภาษาไทย ดังนี้

1.2.1 หน่วยเสียง /k/ สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ก [kǎw kàj]

1.2.2 หน่วยเสียง /d/ สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ด [dǎw dèk]

1.2.3 หน่วยเสียง /t/ สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ต [tǎw tǎw]

1.2.4 หน่วยเสียง /c/ สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ จ [cǎw caan]

1.2.5 หน่วยเสียง /ʔ/ สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ อ [ʔǎw ʔǎan]

1.2.6 หน่วยเสียง /b/ สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ บ [bɔɔ baj-máaj]

1.2.7 หน่วยเสียง /p/ สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ป [pɔɔ plaa]

1.3 อักษรต่ำ

อักษรต่ำในภาษาไทยมี 2 กลุ่ม ได้แก่ อักษรต่ำเดี่ยวและอักษรต่ำคู่ ดังนี้

1.3.1 อักษรต่ำเดี่ยว

ถ้อยคำในภาษาอังกฤษที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงพยัญชนะต้นที่สอดคล้องกับหน่วยเสียงพยัญชนะต้นในภาษาไทยของอักษรต่ำเดี่ยว คือ yawning lemur (Juyaso, 2017, p. 43) ดังนี้

ตารางที่ 3 อักษรต่ำเดี่ยว: ความสัมพันธ์ระหว่างถ้อยคำกับหน่วยเสียงและพยัญชนะต้นภาษาไทย

ถ้อยคำ	y	a	w	n	i	ng	l	e	m	u	r
หน่วยเสียง	/j/		/w/	/n/		/ŋ/	/l/		/m/		/r/
พยัญชนะต้น	ย		ว	น		ง	ล		ม		ร
	ญ			ณ			ฬ				

ถ้อยคำ yawning lemur ซึ่งเป็นภาษาอังกฤษ มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้น 7 หน่วยเสียง สอดคล้องกับหน่วยเสียงพยัญชนะต้นในภาษาไทยของอักษรต่ำเดี่ยว 7 หน่วยเสียง ซึ่งมีพื้นเสียงเป็นเสียงวรรณยุกต์สามัญ (Mid tone) โดยสังเกตได้จากชื่อของพยัญชนะพยางค์แรกที่ออกเสียงด้วยวรรณยุกต์สามัญ เช่น ย [jɔɔ ják] และ ว [wɔɔ wǎen] เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างพยัญชนะในถ้อยคำภาษาอังกฤษดังกล่าวกับหน่วยเสียงและพยัญชนะต้นภาษาไทย ดังนี้

- 1) หน่วยเสียง /j/ สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ย [jɔɔ ják] และ ญ [jɔɔ jǐŋ]
- 2) หน่วยเสียง /w/ สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ว [wɔɔ wǎen]
- 3) หน่วยเสียง /n/ สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ น [nɔɔ nǎn] และ ณ [nɔɔ neen]
- 4) หน่วยเสียง /ŋ/ สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ง [ŋɔɔ ŋun]
- 5) หน่วยเสียง /l/ สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ล [lɔɔ liŋ] และ ฬ [lɔɔ cu-laa]
- 6) หน่วยเสียง /m/ สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ม [mɔɔ máa]
- 7) หน่วยเสียง /r/ สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ร [rɔɔ rua]

1.3.2 อักษรต่ำคู่

ถ้อยคำในภาษาอังกฤษที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงพยัญชนะต้นที่สอดคล้องกับหน่วยเสียงพยัญชนะต้นในภาษาไทยของอักษรต่ำคู่ซึ่งมีคู่เทียบเสียงกับอักษรสูง คือ ketchup fish (Juyaso, 2017, p. 43) ดังนี้

ตารางที่ 4 อักษรคำคู่: ความสัมพันธ์ระหว่างถ้อยคำกับหน่วยเสียงและพยัญชนะต้นภาษาไทย

ถ้อยคำ	k	e	t	ch	u	p	f	i	s	h
หน่วยเสียง	/kh/	/th/	/ch/	/ph/	/f/	/s/	/h/			
พยัญชนะต้น	ค	ท	ช	พ	ฟ	ซ	ฮ			
		ธ	ฌ	ภ						
		ฑ								
		ฒ								

ถ้อยคำ ketchup fish ซึ่งเป็นภาษาอังกฤษ มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้น 7 หน่วยเสียง สอดคล้องกับหน่วยเสียงพยัญชนะต้นในภาษาไทยของอักษรคำคู่ 7 หน่วยเสียง ซึ่งมีคู่เทียบเสียงกับอักษรสูง คือ มีพื้นเสียงวรรณยุกต์เป็นเสียงวรรณยุกต์สามัญ (Mid tone) แทนที่จะมีพื้นเสียงวรรณยุกต์เป็นเสียงวรรณยุกต์จัตวา โดยสังเกตได้จากชื่อของพยัญชนะพยางค์แรกที่ย่อเสียงด้วยวรรณยุกต์สามัญ เช่น ค [khoo khwaaj] และ ท [thoo tha-hään] เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างพยัญชนะในถ้อยคำภาษาอังกฤษดังกล่าว กับหน่วยเสียงและพยัญชนะต้นภาษาไทย ดังนี้

- 1) หน่วยเสียง /kh/ สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ค [khoo khwaaj]
- 2) หน่วยเสียง /th/ สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ท [thoo tha-hään], ธ [thoo thon], ฑ [thoo mon-thoo] และ ฒ [thoo phûu-thâw]
- 3) หน่วยเสียง /ch/ สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ช [choo cháang] และ ฌ [choo chv]
- 4) หน่วยเสียง /ph/ สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ พ [phoo phaang] และ ภ [phoo sām-phaw]
- 5) หน่วยเสียง /f/ สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ฟ [foo fan]
- 6) หน่วยเสียง /s/ สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ซ [soo sôo]
- 7) หน่วยเสียง /h/ สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ฮ [hoo nók-hûuk]

2. วิธีการสอนไตรยางศ์แก่ผู้เรียนภาษาไทยชาวต่างประเทศตามแนวคิดภาษาศาสตร์ภาษาไทย

เทคนิคการทำความเข้าใจการจำแนกอักษร 3 หมู่ ที่ผู้สอนภาษาไทยแก่ผู้เรียนชาวต่างประเทศใช้ได้ มีลักษณะต่างไปจากที่ผู้สอนภาษาไทยสอนแก่ผู้เรียนภาษาไทยชาวไทย เนื่องจากการเรียนภาษาศาสตร์ภาษาไทยซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการศึกษาหลังมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีการจำแนกอักษร 3 หมู่ แต่จำแนกตามลักษณะเสียงซึ่งสัมพันธ์กับฐานกรณ์หรืออวัยวะในการออกเสียง ดังนั้น ในการสอนไตรยางศ์แก่ผู้เรียนภาษาไทยชาวต่างประเทศ ผู้สอนจึงใช้เทคนิคการทำความเข้าใจการจำแนกอักษร 3 หมู่

โดยแสดงความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยเสียง ตัวอักษร และฐานกรณ์ในการออกเสียง (Nakaskul, 2016, pp. 119-152) ดังนี้

2.1 อักษรสูง

ถ้อยคำในภาษาอังกฤษที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงพยัญชนะต้นที่สอดคล้องกับหน่วยเสียงพยัญชนะต้นในภาษาไทยของอักษรสูง คือ ketchup fish (Juyaso, 2017, p. 43) จำแนกความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยเสียง ตัวอักษร และฐานกรณ์ในการออกเสียง ได้ 2 ลักษณะหน่วยเสียง ดังนี้

2.1.1 หน่วยเสียงพยัญชนะต้นระเบิด ไม่ก้อง มีลม

หน่วยเสียงพยัญชนะต้นระเบิด ไม่ก้อง มีลม (Initial voiceless aspirated plosive consonants) มี 4 หน่วยเสียง ได้แก่

ตารางที่ 5 อักษรสูง: ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยเสียงพยัญชนะต้นระเบิด ไม่ก้อง มีลม ตัวอักษร และฐานกรณ์

เพดานอ่อน	ฟันและปุ่มเหงือก	เพดานแข็งส่วนหน้าใกล้ทาง ปุ่มเหงือก	ริมฝีปาก
หน่วยเสียง พยัญชนะ ต้น	หน่วยเสียง พยัญชนะ ต้น	หน่วยเสียง พยัญชนะ ต้น	หน่วยเสียง พยัญชนะ ต้น
/kh/ ข	/th/ ถ, ฐ	/ch/ ฉ	/ph/ ผ

1) หน่วยเสียง /kh/ เกิดที่เพดานอ่อน (velar) สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ข [khǎw khàj]

2) หน่วยเสียง /th/ เกิดที่ฟันและปุ่มเหงือก (dental and alveolar) สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ถ [thǎw thǔŋ] และ ฐ [thǎw thǎan]

3) หน่วยเสียง /ch/ เกิดที่เพดานแข็งส่วนหน้าใกล้ทางปุ่มเหงือก (alveolo-palatal) สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ฉ [chǎw chǐŋ]

4) หน่วยเสียง /ph/ เกิดที่ริมฝีปาก (bilabial) สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ผ [phǎw phǔŋ]

2.1.2 หน่วยเสียงพยัญชนะต้นเสียดแทรก

หน่วยเสียงพยัญชนะต้นเสียดแทรก (Initial fricative consonants) มี 3 หน่วยเสียง ได้แก่

ตารางที่ 6 อักษรสูง: ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยเสียงพยัญชนะต้นเสียดแทรก ตัวอักษร และฐานกรณ์

ช่องระหว่างฟันกับริมฝีปากล่าง		ฟัน		ช่องระหว่างเส้นเสียง	
หน่วยเสียง	พยัญชนะต้น	หน่วยเสียง	พยัญชนะต้น	หน่วยเสียง	พยัญชนะต้น
/f/	ฝ	/s/	ส, ศ, ซ	/h/	ห

1) หน่วยเสียง /f/ เกิดตรงช่องระหว่างฟันกับริมฝีปากล่าง (labio-dental) สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ฝ [fǎw fǎa]

2) หน่วยเสียง /s/ เกิดที่ฟัน (dental) สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ส [sǎw sǎa], ศ [sǎw sǎa-laa] และ ซ [sǎw ruu-sǎi]

3) หน่วยเสียง /h/ เกิดที่ช่องระหว่างเส้นเสียง (glottal) สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ห [hǎw hǎip]

2.2 อักษรกลาง

ถ้อยคำในภาษาอังกฤษที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงพยัญชนะต้นที่สอดคล้องกับหน่วยเสียงพยัญชนะต้นในภาษาไทยของอักษรกลาง คือ good job (Juyaso, 2017, p. 42) จำแนกความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยเสียง ตัวอักษร และฐานกรณ์ในการออกเสียง ได้ 2 ลักษณะหน่วยเสียง ดังนี้

2.2.1 หน่วยเสียงพยัญชนะต้นระเบิด ไม่ก้อง ไม่มีลม

หน่วยเสียงพยัญชนะต้นระเบิด ไม่ก้อง ไม่มีลม (Initial voiceless unaspirated plosive consonants) มี 5 หน่วยเสียง ได้แก่

ตารางที่ 7 อักษรกลาง: ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยเสียงพยัญชนะต้นระเบิด ไม่ก้อง ไม่มีลม ตัวอักษร และฐานกรณ์

เพดานอ่อน		ฟันและปุ่มเหงือก		เพดานแข็ง		ริมฝีปาก		ช่องระหว่างเส้นเสียง	
หน่วยเสียง	พยัญชนะต้น	หน่วยเสียง	พยัญชนะต้น	หน่วยเสียง	พยัญชนะต้น	หน่วยเสียง	พยัญชนะต้น	หน่วยเสียง	พยัญชนะต้น
/k/	ก	/t/	ต	/c/	จ	/p/	ป	/ʔ/	อ

1) หน่วยเสียง /k/ เกิดที่เพดานอ่อน (velar) สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ก [kǎw kǎj]

2) หน่วยเสียง /t/ เกิดที่บริเวณฟันและปุ่มเหงือก (dental and alveolar) สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ต [tǎw tǎw]

3) หน่วยเสียง /c/ เกิดที่เพดานแข็ง (palatal) สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ จ [cǎw caan]

4) หน่วยเสียง /p/ เกิดที่ริมฝีปาก (bilabial) สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ป [pǎw plaa]

5) หน่วยเสียง /ʔ/ เกิดที่ช่องระหว่างเส้นเสียง (glottal) สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ อ [ʔǎw ʔǎaŋ]

2.2.2 หน่วยเสียงพยัญชนะต้นระเบิด ก้อง ไม่มีลม

หน่วยเสียงพยัญชนะต้นระเบิด ก้อง ไม่มีลม (Initial voiced unaspirated plosive consonants) มี 2 หน่วยเสียง ได้แก่

ตารางที่ 8 อักษรกลาง: ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยเสียงพยัญชนะต้นระเบิด ก้อง ไม่มีลม ตัวอักษร และฐานกรณ์

ปุ่มเหงือก		ริมฝีปาก	
หน่วยเสียง	พยัญชนะต้น	หน่วยเสียง	พยัญชนะต้น
/d/	ด	/b/	บ

1) หน่วยเสียง /d/ เกิดที่ปุ่มเหงือก (alveolar) สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ด [dɔɔ dèk]

2) หน่วยเสียง /b/ เกิดที่ริมฝีปาก (bilabial) สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ บ [bɔɔ baj-máaj]

2.3 อักษรต่ำ

อักษรต่ำในภาษาไทยมี 2 กลุ่ม ได้แก่ อักษรต่ำเดี่ยวและอักษรต่ำคู่ ดังนี้

2.3.1 อักษรต่ำเดี่ยว

ถ้อยคำในภาษาอังกฤษที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงพยัญชนะต้นที่สอดคล้องกับหน่วยเสียงพยัญชนะต้นในภาษาไทยของอักษรต่ำเดี่ยว คือ yawning lemur (Juyaso, 2017, p. 43) จำแนกความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยเสียง ตัวอักษร และฐานกรณ์ในการออกเสียง ได้ 4 ลักษณะหน่วยเสียง ดังนี้

1) หน่วยเสียงพยัญชนะต้นครึ่งสระ

หน่วยเสียงพยัญชนะต้นครึ่งสระ (Initial semi-vowel consonants) มี 2 หน่วยเสียง ได้แก่

ตารางที่ 9 อักษรต่ำเดี่ยว: ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยเสียงพยัญชนะต้นครึ่งสระ ตัวอักษร และฐานกรณ์

เพดานแข็ง		ริมฝีปากและเพดานอ่อน	
หน่วยเสียง	พยัญชนะต้น	หน่วยเสียง	พยัญชนะต้น
/j/	ย, ญ	/w/	ว

1.1) หน่วยเสียง /j/ เกิดที่เพดานแข็ง (palatal) สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ย [jɔɔ ják] และ ญ [jɔɔ jǐŋ]

1.2) หน่วยเสียง /w/ เกิดที่ริมฝีปากและเพดานอ่อน (labio-velar) สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ว [wɔɔ wǎen]

2) หน่วยเสียงพยัญชนะต้นครึ่งสระ

หน่วยเสียงพยัญชนะต้นนาสิก (initial nasal consonants) มี 3 หน่วยเสียง ได้แก่

ตารางที่ 10 อักษรต่ำเดี่ยว: ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยเสียงพยัญชนะต้นนาสิก ตัวอักษร และฐานกรณ์

ฟัน		เพดานอ่อน		ริมฝีปาก	
หน่วยเสียง	พยัญชนะต้น	หน่วยเสียง	พยัญชนะต้น	หน่วยเสียง	พยัญชนะต้น
/n/	น	/ɲ/	ง	/m/	ม

2.1) หน่วยเสียง /n/ เกิดที่ฟัน (dental) สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ น [nɔw nɯn] และ ณ [nɔw neen]

2.2) หน่วยเสียง /ɲ/ เกิดที่เพดานอ่อน (velar) สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ง [ɲɔw ɲuɯ]

2.3) หน่วยเสียง /m/ เกิดที่ริมฝีปาก (bilabial) สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ม [mɔw máa]

3) หน่วยเสียงพยัญชนะต้นข้าง

หน่วยเสียงพยัญชนะต้นข้าง (Initial voiced lateral/lateral approximant consonant) มี 1 หน่วยเสียง ได้แก่

ตารางที่ 11 อักษรต่ำเดี่ยว: ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยเสียงพยัญชนะต้นข้าง ตัวอักษร และฐานกรณ์

ฟันและปุ่มเหงือก	
หน่วยเสียง	พยัญชนะต้น
/l/	ล, ฬ

หน่วยเสียง /l/ เกิดที่ฟันและปุ่มเหงือก (lateral) สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ล [lɔw liŋ] และ ฬ [lɔw cu-laa]

4) หน่วยเสียงพยัญชนะรัว

หน่วยเสียงพยัญชนะรัว (Initial trill consonant) มี 1 หน่วยเสียง ได้แก่

ตารางที่ 12 อักษรต่ำเดี่ยว: ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยเสียงพยัญชนะต้นรัว ตัวอักษร และฐานกรณ์

ฟันและปุ่มเหงือก	
หน่วยเสียง	พยัญชนะต้น
/r/	ร

หน่วยเสียง /r/ เกิดที่บริเวณใกล้ฟัน (dental rolled) สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ร [rɔw ruwa]

2.3.2 อักษรคำคู่

ถ้อยคำในภาษาอังกฤษที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงพยัญชนะต้นที่สอดคล้องกับหน่วยเสียงพยัญชนะต้นในภาษาไทยของอักษรคำเดี่ยว คือ ketchup fish (Juyaso, 2017, p. 43) มีคู่เทียบเสียงกับอักษรสูง คือ มีพื้นเสียงวรรณยุกต์เป็นเสียงวรรณยุกต์สามัญ (Mid tone) แทนที่จะมีพื้นเสียงวรรณยุกต์เป็นเสียงวรรณยุกต์จัตวา จำแนกความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยเสียง ตัวอักษร และฐานกรณ์ในการออกเสียงได้ 2 ลักษณะหน่วยเสียง ดังนี้

1) หน่วยเสียงพยัญชนะต้นระเบิด ไม่ก้อง มีลม

หน่วยเสียงพยัญชนะต้นระเบิด ไม่ก้อง มีลม (Initial voiceless aspirated plosive consonants) มี 4 หน่วยเสียง ได้แก่

ตารางที่ 13 อักษรคำคู่: ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยเสียงพยัญชนะต้นระเบิด ไม่ก้อง มีลม ตัวอักษร และฐานกรณ์

เพดานอ่อน	ฟันและปุ่มเหงือก	เพดานแข็งส่วนหน้าใกล้ทางปุ่มเหงือก	ริมฝีปาก
หน่วยเสียง พยัญชนะต้น	หน่วยเสียง พยัญชนะต้น	หน่วยเสียง พยัญชนะต้น	หน่วยเสียง พยัญชนะต้น
/kh/ ค	/th/ ท, ธ, ฑ, ฒ	/ch/ ช, ฌ	/ph/ พ, ภ

1.1) หน่วยเสียง /kh/ เกิดที่เพดานอ่อน (velar) สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ค [khoo khwaaj]

1.2) หน่วยเสียง /th/ เกิดที่ฟันและปุ่มเหงือก (dental and alveolar) สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ท [thoo tha-haan], ธ [thoo thon], ฑ [thoo mon-thoo] และ ฒ [thoo phûu-thâw]

1.3) หน่วยเสียง /ch/ เกิดที่เพดานแข็งส่วนหน้าใกล้ทางปุ่มเหงือก (alveolo-palatal) สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ ช [choo cháang] และ ฌ [choo chyv]

1.4) หน่วยเสียง /ph/ เกิดที่ริมฝีปาก (bilabial) สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ผ [phoo phûng]

2) หน่วยเสียงพยัญชนะต้นเสียดแทรก

หน่วยเสียงพยัญชนะต้นเสียดแทรก (Initial fricative consonants) มี 3 หน่วยเสียง ได้แก่

ตารางที่ 14 อักษรคำคู่: ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยเสียงพยัญชนะต้นเสียดแทรก ตัวอักษร และฐานกรณ์

ช่องระหว่างฟันกับริมฝีปากล่าง		ฟัน		ช่องระหว่างเส้นเสียง	
หน่วยเสียง	พยัญชนะต้น	หน่วยเสียง	พยัญชนะต้น	หน่วยเสียง	พยัญชนะต้น
/f/	ฟ	/s/	ซ	/h/	ฮ

2.1) หน่วยเสียง /f/ เกิดตรงช่องระหว่างฟันกับริมฝีปากล่าง (labio-dental) สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ฟ [fɔw fan]

2.2) หน่วยเสียง /s/ เกิดที่ฟัน (dental) สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ซ [sɔw sɔɔ]

2.3) หน่วยเสียง /h/ เกิดที่ช่องระหว่างเส้นเสียง (glottal) สอดคล้องกับหน่วยเสียงของพยัญชนะต้นไทย ได้แก่ พยัญชนะ ฮ [hɔw nók-húuk]

บทสรุป

ไตรยางศ์หรืออักษร 3 หมู่ เป็นความรู้พื้นฐานด้านระบบเสียงภาษาไทยอันนำไปสู่ความสามารถในการผันเสียงวรรณยุกต์ซึ่งสัมพันธ์โดยตรงกับความหมายของคำในภาษาไทย กล่าวคือ การออกเสียงหรือพูดหน่วยทางภาษาระดับคำโดยไม่พิจารณาไตรยางศ์จะทำให้ผู้เรียนภาษาไทยชาวต่างประเทศสับสนและออกเสียงภาษาไทยคลาดเคลื่อน (Chanthakhami, 2022, p. 80) ข้อสังเกตประการหนึ่งที่มีผู้สอนภาษาไทยชี้ชวนให้ผู้เรียนชาวต่างชาติมองเห็นความแตกต่างระหว่างอักษรสูงกับอักษรต่ำคู่ได้ คือ คู่เทียบเสียงระหว่างอักษรสูงซึ่งมีพื้นเสียงเป็นวรรณยุกต์จัตวา กับอักษรต่ำคู่ซึ่งมีพื้นเสียงเป็นวรรณยุกต์สามัญ เนื่องจากถ้อยคำ ketchup fish เป็นถ้อยคำในภาษาอังกฤษที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นในภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับหน่วยเสียงพยัญชนะต้นอักษรสูงในภาษาไทย มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้น 7 หน่วยเสียง สอดคล้องกับหน่วยเสียงพยัญชนะต้นอักษรต่ำคู่ในภาษาไทย 7 หน่วยเสียง ที่คู่กัน ดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 คู่เทียบเสียงระหว่างอักษรสูงซึ่งมีพื้นเสียงเป็นวรรณยุกต์จัตวา กับอักษรต่ำคู่ซึ่งมีพื้นเสียงเป็นวรรณยุกต์สามัญ

ถ้อยคำ	หน่วยเสียง	พยัญชนะต้น อักษรสูง	พื้นเสียงเป็น วรรณยุกต์จัตวา	พยัญชนะต้น อักษรต่ำคู่	พื้นเสียงเป็น วรรณยุกต์สามัญ
ค	/h/	ห	[hɔw]	ฮ	[hɔw]
ส	/s/	ส, ศ, ซ	[sɔw]	ซ	[sɔw]
ค	-	-	-	-	-
ฟ	/f/	ฝ	[fɔw]	ฟ	[fɔw]
ผ	/ph/	ผ	[phɔw]	พ, ภ	[phɔw]
ค	-	-	-	-	-
ช	/ch/	ฉ	[chɔw]	ช, ฉ	[chɔw]
ท	/th/	ถ, ฐ	[thɔw]	ท, ธ, ฑ, ฒ	[thɔw]
ค	-	-	-	-	-
ข	/kh/	ข	[khɔw]	ค	[khɔw]

แม้การสอนให้ผู้เรียนชาวต่างประเทศออกเสียงภาษาไทยได้ถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญ อย่างไรก็ตามข้อควรระวังที่ผู้สอนควรพิจารณา คือ ผู้สอนภาษาไทยต้องไม่เคร่งครัดกระทั่งผู้เรียนชาวต่างประเทศรู้สึกกังวลกระทั่งย่อท้อต่อการเรียนภาษาไทย วิธีที่ผู้สอนภาษาไทยควรปฏิบัติต่อผู้เรียนชาวต่างประเทศกรณีการสอนเรื่องไวยากรณ์ คือ การพูดซ้ำเพื่อให้ผู้เรียนคุ้นเคยและเลียนแบบได้ การใช้เน้นกำกับระดับเสียงวรรณยุกต์เมื่อผันเสียง เช่น เน้นโป่งใช้กำกับเสียงวรรณยุกต์สามัญ เน้นชี้ใช้กำกับเสียงวรรณยุกต์เอก เน้นกลางใช้กำกับเสียงวรรณยุกต์โท เน้นนางใช้กำกับเสียงวรรณยุกต์ตรี และเน้นก้อยใช้กำกับเสียงวรรณยุกต์จัตวา เพื่อให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างเสียงวรรณยุกต์กับระดับเสียงที่เรียนไปตามลำดับนิ้วของผู้สอน และการสังเกตความคลาดเคลื่อนในการออกเสียงหรือการพูดของผู้เรียนชาวต่างประเทศเพื่อจะได้แนะนำได้อย่างทันทั่วทั้งที่ (Meesathan, 2017, p. 11)

เอกสารอ้างอิง

- Chanthakhami, N. (2022). The Vietnamese Consonant transcription into Thai using linguistic contrastive analysis. *Journal Man and Society, - Faculty of Humanities and Social Sciences, Mahasarakham University*, 8(1), 71-90. (In Thai)
- Juyaso, A., (2017). *Read Thai in 10 Days*. N.P.: n.p. (In Thai)
- Meesathan, W. (2017). *Training materials: Techniques for teaching Thai to foreigners*, batch 11. Nakhon Pathom: Research Institute for Languages and Cultures of Asia, Mahidol University. (In Thai)
- Nakaskul, K. (2016). *Thai phonological system* (8th ed.). Bangkok: Academic Publication Project, Faculty of Arts, Chulalongkorn University. (In Thai)
- Phanthumetha, N. (2017). *Thai language explanation book: Thai language worth studying and exploring* (2nd ed.). Bangkok: Office of the Basic Education Commission, Ministry of Education, Bureau of Academic Affairs and Educational Standards, Thai Language Institute. (In Thai)
- Saekow, S. (2016). *Educational psychology* (12th ed., revised edition). Bangkok: Chulalongkorn University Press. (In Thai)
- Sakdechayon, N., Songsira, Y., & Buranasombat, J. (1983). *Linguistics for teachers*. Bangkok: Aksornthai Printing House. (In Thai)